

21 Урок по Религия - Православие, 2 клас, тема „Простено – прости. Доброто в мен“, м. февруари

Въпроси за преговор:

1. **Как се наричала къпалнята, в която ставали изцеленията? Какво значи това название?**- Витезда, което значи „дом на милосърдието“.
2. **Какво казал Иисус на разслабения? Какво му напомнил, когато го видял отново?**- Господ му казал: „*Стани и ходи!*“, а после му напомнил да не греши повече, с което искал да покаже, че често греховете са причина за болести и страдания.
3. **Защо според вас Христос излекувал болния в събота (почивния ден за евреите)?**- защото почитането на съботата не трябва да пречи на добрите дела.
4. **Какво ни показва Господ чрез тази постъпка?** – всеки, който търпеливо понася страданията и се моли, ще получи Божията помощ.
5. **В кой ден православните християни празнуват и не работят?** - Ние православните християни почиваме в неделя, защото това е денят на Възкресението Христово и посвещаваме този ден на църквата и на дела на милосърдието.

Простено – прости. Доброто в мен

“Колко хубаво и колко приятно е, братя да живеят заедно!” (Псалом 132) - така Бог изразява радостта си, когато хората живеят в мир и разбирателство, като родни братя. Колко е хубаво, когато ни свързват приятелски чувства. Хубаво е, когато имаш приятел до себе си. Бог дарява приятелите с много хубави мигове заедно.

“Обичай ближния си като себе си” (Матей 22:39) - Господ Иисус Христос поставя като една от най-важните сред Божиите заповеди, заповедта за любовта между хората.

От времето на Адам и Ева дяволът воюва с нас. Той не може да търпи разбирателството и любовта между хората. Непрекъснато крои лоши планове как да скара добрите приятели, родителите и децата, съпругите и съпрузите. Ако се поддадем на дяволските внушения, в живота ни идват много злини - грозно поведение на децата, присмех и обиди, раздори между родителите, агресия и побои...И така на доброто приятелство се слага край. Край на усмивките, край на доброто настроение, край на щастливите мигове заедно. А вместо това - тъга, злоба, самота.

Ние като православни християни знаем, че трябва да пазим сърцето си чисто, за да не влизат в него лоши чувства. Но всеки може да сгреши. Лошо е тогава, когато не искаме да поправим грешката си. Лошо е, когато не желаем да простим.

Простено – прости! Денят на прощката. С тези думи ние показваме, че сме готови да простим това, с което другите са ни оскърбили и искаме от тях също да ни простят. Да поискаме прошка! Прощката разпръсква враждата, връща мира и разбирателството, радостта и щастието.

Кой ден православната църква е установила за взаимно опрощение? – Денят на прошката, който е на Сирни заговезни.

В този ден ние искаме прошка от родители и роднини, от приятели и от врагове. **“Почитай баща си и майка си”** (Изход 20:12) - това е друга важна заповед на Бога, за която трябва да си спомним в Деня на прошката. Първо при родителите трябва да отидем и да искаме да ни простят. Трябва да искаме прошка от приятелите си, но трябва да потърсим път за помирение и с враговете си, за да изпълним и друга важна заповед на Господ Исус Христос: **„Обичайте враговете си, добро правете на ония, които ви мразят“** (Матей 5:44).

Да поискаме прошка не ни прави по-слаби, напротив – дава ни велика сила. А да простим на другите, означава да проявим милост. На никого не бива да отказваме да дадем прошка, ако пожелае да му простим. Но дори и да не поиска прошка – пак сме длъжни в сърцето си да му простим. С това ще докажем, че сме истински християни.

Господ ни учи: **“Ако не простите на човеците съгрешенията им и вашият небесен Отец няма да прости съгрешенията ви.”** (Мат.6:15) Това означава, че прощавайки от сърце на другите, ние ще получим прошка от Бога, ще се очистим от греховете си и Бог ще ни приеме в Царството небесно.

Доброто в мен. Доброто в сърцето, добрите помисли и чувства, се проявяват с това, което човек върши и говори: **„Добрият човек от доброто съкровище на сърцето си изнася добро...“** (Матей 12:35) Добро са думите на състрадание и любов към другите, добро е милосърдието, добро е да не осъждаме, добро е да прощаваме обидите и злото, което са ни сторили другите.

Въпроси към урока:

1.Коя е една от най-важните заповеди на Господ? – **„Обичай ближния си като себе си.“**

2.Кое нарушава мира и разбирателството между хората? – това, че се поддаваме на внушенията на дявола, който иска да ни скара.

3.Как можем да поправим грешките си спрямо нашите ближни? – като поискаме прошка за нашите обиди и им простим, ако те са ни оскърбили.

4.Коя Божия заповед ще изпълним, ако поискаме прошка от родителите си и не ги огорчаваме? – **„Почитай баща си и майка си.“**

5.Коя важна заповед на Господ Исус Христос ще изпълним, когато потърсим път за помирение с враговете си? – **„Обичайте враговете си, добро правете на ония, които ви мразят.“**

6.Как Господ ни награждава, когато взаимно си прощаваме? – Той опрощава нашите грехове.

Задача: Разкажете за някаква проява на прошка, която сте наблюдавали. Имало ли е момент, когато сте били обидени, но сте надмогнали обидата и сте простили?

Задача: Чуйте притчата за блудния син, която Господ разказал на народа. Тази притча трябва да знае всеки християнин, защото тя съдържа важно поучение за прошката. С тази притча ще се запознаете подробно на по-горно ниво и ще я разтълкувате.

Притчата за блудния син

(Лука 15:11-32)

„...Един човек имаше двама сина, и по-младият от тях рече на баща си: татко, дай ми дела, който ми се пада от имота. И бащата им раздели имота. Не след много дни, младият син, като събра всичко, отиде в далечна страна, и там прахоса имота си, като живееше разпътно. А след като той разпиля всичко, настана голям глад в оная страна, и той изпадна в нужда. И отиде, та се пристави у одного от жителите на оная страна, а тоя го прати по земите си да пасе свини, и той бе петимен да напълни корема си с рожкове, що свините ядяха, но никой не му даваше.

А като дойде в себе си, рече; колко наемници у баща ми имат в изобилие хляб, пък аз от глад умирам! Ще стана и ще отида при баща си и ще му река: татко, съгреших против небето и пред тебе, и не съм вече достоен да се нарека твой син; направи ме като един от наемниците си.

И стана, та отиде при баща си. И когато беше още далеч, видя го баща му, и му домиля; и като се затече, хвърли се на шията му и го обцелува.

А синът му рече: татко, съгреших против небето и пред тебе, и не съм вече достоен да се нарека твой син.

А бащата рече на слугите си: изнесете най-хубавата премяна и го облечете, и дайте пръстен на ръката му и обуца на нозете, па докарайте и заколете угоеното теле: нека ядем и се веселим, защото тоя мой син мъртъв беше, и оживя, изгубен беше и се намери. И взеха да се веселят.

А по-старият му син беше на нива; и на връщане, като наближи до къщи, чу песни и игри, и като повика одного от слугите, попита: що е това?

Той му рече: брат ти си дойде, и баща ти закла угоеното теле, защото го прие здрав.

Той се разсърди, и не искаше да влезе. А баща му излезе и го канеше. Но той отговори на баща си и рече: ето, аз толкова години ти служа, и ни веднъж твоя заповед не престъпих; и мене никога дори козле не си дал, за да се повеселя с приятелите си, а като дойде тоя ти син, който прахоса имота ти с блудници, за него ти закла угоеното теле.

А той му рече: чедо, ти си винаги с мене, и всичко мое е твое, а трябваше да се зарадваме и развеселим затова, че тоя ти брат мъртъв беше, и оживя, изгубен беше, и се намери.“

